

The Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד. שבת פְּרִשַׁת אֶמּוֹר, י"ט אִיָּר, ה'תשל"ד

With the help of Heaven. Shabbat, Parshat Emor, the 19th of Iyar, 5734/1974

(א)	
<p>Rabbi Shimon opened and said: "I am for my beloved and His desire is upon me" (Song of Songs 7:11). All the days that I was bound in this world with one bond, I was bound with the Holy One, blessed be He—and for this reason, now, "and His desire is upon me."</p>	<p>פְּתַח רַבִּי שִׁמְעוֹן וְאָמַר: אֲנִי לְדוֹדִי וְעַלִּי תִשׁוּקְתוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים ז, יא). כָּל יוֹמֵינוּ דְאִתְקַטְרְנָא בְּהַאי עֲלָמָא בְּחַד קַטְיָרָא, אִתְקַטְרְנָא בֵּיהּ בְּקַדוּשָׁא בְּרִיף הוּא, וּבְגִין כִּף הַשְׁמָא וְעַלִּי תִשׁוּקְתוּ.</p>
<p>And continuing the matter there: I would gaze each day upon the verse, "In G-d will my soul boast" (Psalms 34:3). And today, this verse is fulfilled in its entirety—for my soul is bound with Him, clinging to Him.</p>	<p>וּבְהַמְשָׁךְ הָעֲנָנוּ שָׁם: מִסְתַּכֵּל הוֹינָא כָּל יוֹמָא בְּהַאי קָרָא דְכְּתִיב "בֵּיהּ תִתְהַלֵּל נַפְשִׁי" (תהילים לד, ג), וְהָאִידְנָא אִתְקַיִים קָרָא כּוֹלָא, דְּהָא נַשְׁמַתִּי בֵּיהּ אֲחִידָא, בֵּיהּ לְהִיטָא אִתְדַבְּקַת.</p>
<p>Throughout all the days of his life (all the days that I was bound in this world), Rabbi Shimon was bound with the Holy One, blessed be He ("אִתְקַטְרְנָא" is a term of connection, as in "and she tied a scarlet thread upon his hand" [Joshua 2:18], which Targum renders "and she tied upon his hand a crimson thread").</p>	<p>שְׁבַמְשָׁךְ כָּל יְמֵי חַיָּו (כָּל יוֹמֵינוּ דְאִתְקַטְרְנָא בְּהַאי עֲלָמָא), הִנֵּה רַשְׁבִּי מְקוּשָׁר בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא ("אִתְקַטְרְנָא" הוּא לְשׁוֹן קֶשֶׁר, כְּמוֹ "וַתִּקְשׁוֹר עַל יָדוֹ שָׁנִי" [יהושע ב, יח], וְתַרְגָּם "וְקִטְרַת עַל יָדֶיהָ").</p>
<p>For connection is specifically in two matters. And today, on the day of his passing, he reached a loftier level—that he became one with the Holy One, blessed be He, completely united with Him.</p>	<p>דְּהִתְקַשְׁרוּת הִיא דוֹקָא בְּשָׁנֵי דְבָרִים, וְהָאִידְנָא, בְּיוֹם הַסְתַּלְקוּתוֹ, הִגִּיעַ לְדַרְגָּא נְעֻלִית יוֹתֵר, שְׁנַעְשָׂה חַד עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא, בֵּיהּ אֲחִידָא.</p>
<p>And even though it was only on the day of his passing that he reached the level of "בֵּיהּ אֲחִידָא" (complete unity), since throughout his life he strove to reach this level ("I would gaze each day upon this verse"), it is understood that in general he already attained it during his lifetime.</p>	<p>וְהִנֵּה אִף שְׁלִדְרָגָא דְ"בֵּיהּ אֲחִידָא" הִגִּיעַ רַשְׁבִּי (רַק) בְּיוֹם הַסְתַּלְקוּתוֹ, הָרִי מִכִּינוֹן שְׁכַל יְמָיו הַשְׁתַּדֵּל לְהִגִּיעַ לְדַרְגָּא זוֹ ("מִסְתַּכֵּל הוֹינָא כָּל יוֹמָא בְּהַאי קָרָא"), מוּבָן שְׁבַכְלֹת שִׁיבִי לְזֶה, וְהִגִּיעַ לְזֶה גַם בְּחַיָּו, אֲלָא שְׁהַשְׁלִימוֹת בְּזֶה ("קָרָא כּוֹלָא") נִתְקַיִים בּוֹ הָאִידְנָא, בְּיוֹם הַסְתַּלְקוּתוֹ.</p>
<p>And as is also evident from what is explained in the continuation of 5666 (Terumah 5666), that the manner of Rashbi's Torah study was "Toraso umnaso"—his Torah was his occupation. That is, his learning was in a mode of drawing down "masculine waters" (מִיּוֹן), unlike other Tannaim whose study was through the arousal from below ("feminine waters").</p>	<p>וּכְמוּבָן גַּם מִהַמְבּוֹאֵר בְּהַמְשָׁךְ תַּרְס"ו [המשך תרומה, תַּרְס"ו], דְּזֶה שְׁעָסַק הַתּוֹרָה דְרַשְׁבִּי הִנֵּה בְּאוּפֹן דְ"תוֹרָתוֹ אוּמְנָתוֹ", הִנֵּינוּ שְׁעָסַק הַתּוֹרָה שְׁלוֹ הִנֵּה בְּאוּפֹן דְהַמְשַׁכַּת "מִיּוֹן דּוּכְרִינִי", וְדָלָא כְּשֶׁאֵר הַתַּנְאִים "שְׁהַשְׁלִימוֹד שְׁלָהֶם הִנֵּה בְּאוּפֹן דְהַעֲלָאָת "מִיּוֹן נוֹקְבִין.</p>
<p>This is the matter of "בֵּיהּ אֲחִידָא", and the idea that his soul clung to Him ("בֵּיהּ לְהִיטָא")—and this level, of his Torah being his full occupation, was throughout all the days of his life.</p>	<p>הוּא הָעֲנָנוּ דְ"בֵּיהּ אֲחִידָא", "בֵּיהּ לְהִיטָא" אִתְדַבְּקַת. וְהָרִי זֶה שְׁ"רַשְׁבִּי" הִנֵּה תוֹרָתוֹ אוּמְנָתוֹ, הִנֵּה זֶה בְּמִשְׁךְ כָּל יְמֵי חַיָּו.</p>

The Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד. שבת פְּרֻשַׁת אֶמּוֹר, י"ט אִיָּר, ה'תשל"ד

With the help of Heaven. Shabbat, Parshat Emor, the 19th of Iyar, 5734/1974

<p>And further, as brought in several discourses the concept of "נְשַׁמְתִי בִּיה אַחֲדָא" is explained in connection with "בְּחַד קְטִירָא"—for even in the connection ("בְּחַד קְטִירָא") there is inner unity ("בִּיה אַחֲדָא"), but throughout the days of his life it was not revealed. On the day of his passing, when the inner essence (the root and source) of all a person's service is revealed, so too is the inner dimension of "בְּחַד קְטִירָא אַתְקַטְרְנָא"—that it is not only a connection but actual unity.</p>	<p>וְיֵשׁ לְהוֹסִיף: דְּזוּה שְׁבַכְמָה דְּרוּשִׁים מוּבָא הֶעֱנִין דְּ"נְשַׁמְתִי בִּיה אַחֲדָא" כּו' בְּהַמְשָׁךְ עִם "בְּחַד קְטִירָא אַתְקַטְרְנָא"—הוּא, כִּי גַם בְּהֶעֱנִין דְּ"בְּחַד קְטִירָא אַתְקַטְרְנָא" יֵשׁ בְּפִנְיַמְיוֹת "בִּיה אַחֲדָא" כּו', אֲלֵא שְׁבַמְשָׁךְ כָּל יְמֵי חַיָּו לֹא הָיָה זֶה ("בִּיה אַחֲדָא") בְּגִלּוּי, וּבְיוֹם הַהִסְתַּלְקוּת שָׁלוּ, שְׂאֵז מִתְגַּלֶּה הַפְּנִימְיוֹת (הַשְּׂרָשׁ וְהַמְקוּר) שֶׁל כָּל עֲנִינֵי עֲבוּדַת הָאָדָם שְׂעֵבַד בְּמְשָׁךְ כָּל יְמֵי חַיָּו—אֵז מִתְגַּלֶּה הַפְּנִימְיוֹת דְּ"בְּחַד קְטִירָא אַתְקַטְרְנָא", שֶׁהוּא (לֹא רַק הַתְּקוּשְׁרוֹת, אֲלֵא "גַּם) "בִּיה אַחֲדָא</p>
<p>(ב)</p>	
<p>And this will be understood by prefacing the known concept⁽¹⁶⁾ that even <i>hiskashrus</i> (deep bonding) is higher than <i>deveikus</i> (clinging).</p>	<p>וְיִבֹנֵן זֶה בְּהַקְדָּמָה הַיְדוּעָה¹⁶ שְׁגַם הַתְּקוּשְׁרוֹת הֵיא לְמַעְלָה מִדְּבִיקוּת</p>
<p>For <i>deveikus</i> is external, like when a belt clings to the loins of a man — the connection of the belt to the man's (loins) is only to his external part.</p>	<p>דְּדְבִיקוּת הֵיא בְּחִיצוֹנְיוֹת, כְּמוֹ כַּאֲשֶׁר יִדְבַק הָאֵזוֹר אֶל מְתֵי אִישׁוֹ, שֶׁהַדְּבִיקוּת דְּאֵזוֹר לְ(מְתֵי) הָאִישׁ הֵיא רַק לְחִיצוֹנְיוֹתוֹ</p>
<p>But <i>hiskashrus</i> is in the inner dimension — like "his soul is bound with his soul" (Genesis 44:30), which reaches his inner self.</p>	<p>וְהַתְּקוּשְׁרוֹת הוּא בְּפִנְיַמְיוֹת, כְּמוֹ "וְנִפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ", שֶׁזֶה מְגִיעַ בְּפִנְיַמְיוֹתוֹ</p>
<p>And this is the difference between <i>karbanos</i> and <i>ketores</i>. The service of the sacrifices comes from the fact that Israel are <i>devukim</i> (clinging) to the Holy One, blessed be He — as stated in the Midrash⁽²⁰⁾ and in the Zohar.</p>	<p>וְזוֹהוּ הַחִילּוּק בֵּין קַרְבָּנוֹת לְקִטּוֹרֶת, דְּעֲבוּדַת הַקְּרָבָנוֹת הֵיא מִצַּד זֶה שֶׁיִּשְׂרָאֵל דְּבוּקִים בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּדַאִיתָא בְּמִדְרָשׁ²⁰ וּבַזוּהַר</p>
<p>Therefore, they would offer the sacrifices on the <i>outer</i> altar — for in the soul of man, that corresponds to the externality of the heart.⁽²²⁾</p>	<p>וְלָכֵן הָיוּ מְקַרְבִּים הַקְּרָבָנוֹת עַל מִזְבַּח הַחִיצוֹן, דְּבְנִפְשׁ הָאָדָם הוּא חִיצוֹנְיוֹת הַלֵּב.²²</p>
<p><i>Ketores</i> (incense) comes from the term <i>kesher</i> (bond).⁽²³⁾ [For every instance of the word <i>kashar</i> in scripture is rendered by Targum as <i>ketar</i>⁽²⁴⁾.]</p>	<p>וְקִטּוֹרֶת הוּא לְשׁוֹן קְשָׁר²³ [דְּכָל "קָשַׁר" שְׁבַפְסוּק ,מְתוּרָגָם "קִטְר" ²⁴</p>
<p>Therefore, the <i>ketores</i> was on the <i>inner</i> altar — for in the soul of man, that corresponds to the <i>inner</i> heart.⁽²²⁾</p>	<p>וְלָכֵן הַקְּטוֹרֶת הֵיא עַל מִזְבַּח הַפְּנִימִי, דְּבְנִפְשׁ הָאָדָם הוּא פְּנִימְיוֹת הַלֵּב.²²</p>
<p>And the distinction between the service of the external heart and the service of the inner heart is⁽²⁵⁾: the service of the outer heart is through reason and understanding — for in love that is based on intellect and logic, change is possible⁽²⁶⁾.</p>	<p>וְהַחִילּוּק שְׁבֵין הַעֲבוּדָה דְּחִיצוֹנְיוֹת הַלֵּב לְהַעֲבוּדָה דְּפִנְיַמְיוֹת הַלֵּב הוּא²⁵: שֶׁהַעֲבוּדָה דְּחִיצוֹנְיוֹת הַלֵּב הֵיא עַל פִּי טַעַם וְדַעַת, דְּבְהַאֲהָבָה שְׂעַל פִּי טַעַם וְדַעַת שְׂיִיד ,שִׁינּוּיִים²⁶</p>

The Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד. שבת פְּרִשַׁת אֶמּוֹר, י"ט אִיָּר, ה'תשל"ד

With the help of Heaven. Shabbat, Parshat Emor, the 19th of Iyar, 5734/1974

But the service of the inner heart is beyond reason and understanding, where no change is applicable.	וְהַעֲבוּדָה דְּפְנִימִיּוֹת הַלֵּב הִיא לְמַעְלָה מִטַּעַם וְדַעַת, שְׂאִין שְׂיִיף בָּהּ שִׁינוּי.
And this is the reason that <i>karbanos</i> (sacrifices) denote <i>kiruv</i> (closeness), and <i>ketores</i> denotes <i>hiskashrus</i> (binding).	וְזֶהוּ שֶׁקָּרְבָּנוֹת הוּא לְשׁוֹן קִירוּב ²⁷ , וְקִטּוֹרֶת לְשׁוֹן הַתְּקַשְׁרוֹת.
For <i>kiruv</i> indicates that one is a separate entity — but merely close to G-d; yet it is still possible that he may distance, Heaven forbid.	דְּקִירוּב מוֹרָה שֶׁהוּא מְצִיאֹת, אֲלֵא שֶׁהוּא קָרוֹב לְאַלְלוּת, אֲבָל אֶפְשֶׁר שְׂיִתְרַחֵק חֵס וְשְׁלוֹם.
But <i>hiskashrus</i> (as in <i>ketores</i>) is a bond of permanence — for the true idea of <i>kesher shel kayama</i> (an enduring bond) is that change is not possible within it.	וְהַתְּקַשְׁרוֹת (קִטּוֹרֶת) הוּא קוֹשֶׁר שֶׁל קְנִימָא, דְּאִמִּיתִית עֲנִינוּ קוֹשֶׁר שֶׁל קְנִימָא הוּא שְׂאִין שְׂיִיף בָּזֶה שִׁינוּי.
And behold, this difference between <i>deveikus</i> and <i>hiskashrus</i> applies in the service that goes from below to above ⁽²⁷⁾ .	ג) וְהִנֵּה חִילּוּק זֶה בֵּין דְּבִיקוּת וְהַתְּקַשְׁרוֹת הוּא בְּהַעֲבוּדָה דְּמִלְמַטָּה לְמַעְלָה ²⁷ .
For <i>karbanos</i> and <i>ketores</i> are both pillars of service, which is the elevation from below to above ⁽²⁸⁾ .	דְּקָרְבָּנוֹת וְקִטּוֹרֶת שְׂנִיחֵם הֵם עֲמוּד הַעֲבוּדָה, שֶׁהִיא הַעֲלָאָה מִלְמַטָּה לְמַעְלָה ²⁸ .
But the difference between <i>deveikus</i> and <i>hiskashrus</i> in the matter of drawing down from above to below (Torah and acts of kindness) is as stated in the Zohar ⁽²⁹⁾ :	וְהַחִילּוּק בֵּין דְּבִיקוּת וְהַתְּקַשְׁרוֹת בְּעֲנָנוּ הַהִמְשָׁכָה מִלְמַעְלָה לְמַטָּה (תּוֹרָה וּגְמִילוּת חֲסָדִים) הוּא כְּדֹאִיתָא בְּזוֹהַר ²⁹ .
"How beloved are Israel before the Holy One, blessed be He... to cleave to Him and to be bound to Him."	כְּמָה חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל קָמִי קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא... וּבְצֵא "לְאַתְדַּבְּקָא בְּהוּ וּלְאַתְקַשְׁרָא עִמָּהוֹן
And the Mittlerer Rebbe ⁽³⁰⁾ explains that <i>l'isdab'ka beh</i> (to cleave to Him) is through mitzvos — for the divine flow drawn by mitzvos is in the mode of <i>makif</i> (encompassing), like it says, "And His right arm embraces me" (Song of Songs 2:6).	וּמְבַאֵר אֲדַמו"ר הָאֲמֻצְעֵי ³⁰ , דְּ"לְאַתְדַּבְּקָא בְּהוּ" הוּא עַל יְדֵי הַמִּצְוֹת, דְּהַהִמְשָׁכָה שְׁעַל יְדֵי הַמִּצְוֹת הִיא בְּכַחֲנִית "מְקִיף", כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וַיְמִינֵנוּ תַחְבֵּקֵנִי" (שִׁיר הַשִּׁירִים ב,ו).
That the light drawn through mitzvos embraces the person who fulfills them — for a hug surrounds from the outside — therefore, it says "to cleave to Him," which is an external connection.	שֶׁהָאוֹר שֶׁנִּמְשָׁךְ עַל יְדֵי הַמִּצְוֹת, הוּא מְחַבֵּק אֶת הָאָדָם הַמְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת, דְּחִיבוּק הוּא מִבְּחוּץ, וְלָכֵן אוֹמֵר: "לְאַתְדַּבְּקָא בְּהוּ" — דְּדְבִיקוּת הוּא חִיבוּר חִיצוֹנִי.
And " <i>l'iskashra amhon</i> " (to be bound to them) is through Torah — for the divine flow via Torah is inward, as it says ⁽³³⁾ "Your Torah is within my inner parts" (Psalms 40:9).	וְ"לְאַתְקַשְׁרָא עִמָּהוֹן" הוּא עַל יְדֵי הַתּוֹרָה, דְּהַמְשָׁכָה שְׁעַל יְדֵי הַתּוֹרָה הִיא בְּפְנִימִיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב ³³ : ("וְתוֹרַתְךָ בְּתוֹךְ מִעֵי" (תְּהִלִּים מ, ט).
Therefore, it says <i>l'iskashra amhon</i> — for <i>hiskashrus</i> is an internal bond.	וְלָכֵן אוֹמֵר: "וּלְאַתְקַשְׁרָא עִמָּהוֹן" — דְּהַתְּקַשְׁרוֹת הוּא חִיבוּר פְּנִימִי.

The Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד. שבת פְּרִשַׁת אֶמֹר, י"ט אִיָּר, ה'תשל"ד

With the help of Heaven. Shabbat, Parshat Emor, the 19th of Iyar, 5734/1974

<p>The connection of the Holy One, blessed be He, with Israel through Torah is called <i>hiskashrus</i>, as it is said⁽³⁴⁾: “Three knots are bound together — the Holy One, blessed be He, the Torah, and Israel.”</p>	<p>שְׁהַחִיבוּר דְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם יִשְׂרָאֵל שְׁעַל יְדֵי הַתּוֹרָה נִקְרָא הַתְּקוּשְׁרוֹת, כַּמְאָמַר³⁴: "תִּלְתַּת קְשָׁרִין³⁵ אֵינּוּן מִתְקוּשְׁרִין דָּא בְּדָא — קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא³⁶, "אֹרִייתָא, וְיִשְׂרָאֵל".</p>
<p>(ד)</p>	
<p>And behold, in the <i>deveikus</i> (cleaving) of Israel to the Holy One, blessed be He — which from this aspect they have the power to offer sacrifices — there are two levels.</p>	<p>וְהִנֵּה בְהַדְבִיקוֹת דְיִשְׂרָאֵל בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשִׁמְצַד זֶה יֵשׁ לָהֶם הַכֹּחַ לְהַקְרִיב קִרְבָּנוֹת — שְׁנֵי עֲנָנִים.</p>
<p>For in the Midrash it states that the reason Hashem commanded Israel to offer sacrifices is because “they are cleaving to Me.” This is as it is written: “As the belt cleaves to the loins of a man” (Jeremiah 13:11).</p>	<p>דְּכַמְדְּרָשׁוּ אֵימָא שְׁנֵיהּ שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צְנוּה אֶת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב קִרְבָּנוֹת — הוּא מַפְנֵי שְׁהוּ דְבוּקִין לִי. הַדָּא הוּא דְכְתִיב: "כִּי כַּאֲשֶׁר יִדְבַק הָאָזוֹר אֶל מְתְנֵי (אִישׁ) (ירמיהו י"ג, י"א).</p>
<p>And in the Zohar⁽³⁸⁾ it says: “Fortunate are Israel, that the Holy One, blessed be He, calls them ‘Adam’... ‘Adam ki yakriv mikem’ — why are they called Adam? Because it is written: ‘And you who cleave to the L-rd your G-d’ (Deut. 4:4).”</p>	<p>וּבְזֵהָר³⁸ אֵימָא: "וְצִאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָרָא לוֹן אָדָם... אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם, מֵאִי טַעְמָא קָרָא לוֹן אָדָם? מִשּׁוּם דְּכְתִיב: 'וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּהוֹי' "אֱלֹקֵיכֶם".</p>
<p>And it is explained in <i>Hemshech 5666</i> that the Midrash speaks of the <i>deveikus</i> of keilim (vessels) — for keilim have an independent existence, and their union (<i>deveikus</i>) is not intrinsic.</p>	<p>וּמְבוֹאָר בְּהַמְשֵׁךְ תַּרס"ו, שְׁכַמְדְּרָשׁ מְדַבֵּר בְּעֲנָנֵי הַדְּבִיקוֹת דְּכֵלִים, שְׁהַפְלִים הֵם⁴² בְּבַחֲיַנְתָּ מְצִיאוֹת, וְהִיחִיד (הַדְּבִיקוֹת) שְׁלָהֶם אֵינּוּ יַחִיד עֲצָמִי.</p>
<p>Therefore the verse brings the analogy of “as the belt clings to the man,” because the belt is a separate existence — only that it is attached to the person.</p>	<p>וְלָכֵן מְבִיא הַפְּסוּק: "כַּאֲשֶׁר יִדְבַק הָאָזוֹר אֶל מְתְנֵי אִישׁ", שְׁהָאָזוֹר הוּא מְצִיאוֹת לְעַצְמוֹ, אֲלָא שְׁדְּבוּק לְאָדָם.</p>
<p>But the Zohar speaks of the <i>deveikus</i> of <i>oros</i> (lights) — for the union of lights is an intrinsic unity.</p>	<p>וּבְזֵהָר מְדַבֵּר בְּעֲנָנֵי הַדְּבִיקוֹת דְּאוֹרוֹת, שְׁהַדְּבִיקוֹת וְהִיחִיד דְּאוֹרוֹת — הוּא יַחִיד עֲצָמִי.</p>
<p>Therefore the verse there brings: “And you who cleave to Hashem your G-d” — <i>true deveikus</i>.</p>	<p>וְלָכֵן מְבִיא הַכְּתוּב: "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּהוֹי' אֱלֹקֵיכֶם" — דְּבִיקוֹת מִמֶּשׁ.</p>
<p>And one can say that even the <i>deveikus</i> of <i>oros</i> is still called <i>deveikus</i>, which is only external (as mentioned above), because light too is an expansion and revelation from the outside of the essence.</p>	<p>וְיֵשׁ לוֹמַר: שְׁגַם הַדְּבִיקוֹת דְּאוֹרוֹת נִקְרָאֵת בְּשֵׁם דְּבִיקוֹת, דְּדְבִיקוֹת הִיא בְּחִיצוֹנִיּוֹת (כַּנִּזְכָּר), מַפְנֵי שְׁגַם הָאוֹר הוּא הַתְּפִשּׁוּת וְגִילוּי שְׁמַחוּץ לְעַצְמוֹ.</p>
<p>And according to what is known⁽⁴³⁾ that Torah and mitzvos are (analogous to) <i>oros</i> (lights) and <i>keilim</i> (vessels), one may say that also the connection through Torah study — since Torah is in a</p>	<p>וְעַל פִּי הַיְדוּעָה⁴³ דְּתוֹרָה וּמִצְוֹת הֵם (דוּגְמַת) אוֹרוֹת וְכֵלִים, יֵשׁ לוֹמַר, שְׁגַם הַחִיבוּר שְׁעַל יְדֵי יַעֲסֵק הַתּוֹרָה — (כְּמוֹ שְׁהַתּוֹרָה הִיא בְּבַחֲיַנְתָּ הַתְּפִשּׁוּת וְגִילוּי⁴⁴) — הוּא בְּכָלֵל עֲנָנֵי הַדְּבִיקוֹת.</p>

The Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד. שבת פרשת אמור, י"ט אייר, ה'תשל"ד

With the help of Heaven. Shabbat, Parshat Emor, the 19th of Iyar, 5734/1974

<p>state of expansion and revelation⁽⁴⁴⁾ — is included in the concept of <i>deveikus</i>.</p>	
<p>But the concept of <i>hiskashrus</i> that comes through Torah study — “Israel are bound with Torah, and Torah is bound with the Holy One, blessed be He” — this is because of the essence of Torah which is above expansion and revelation.</p>	<p>וענינו ההתקשרות שעל ידי עסק התורה — [דישקאל מתקשרין באורייתא, ואורייתא בקודשא בריה הוא] — הוא מצד עצם התורה שלמעלה מהתפשטות וגילוי.</p>
<p>And this will be understood based on what is known⁽⁴⁶⁾ that in the <i>hiskashrus</i> of Israel, Torah, and the Holy One, blessed be He, there are two modalities.</p>	<p>ויובן זה על פי הגדוע⁴⁶ שבהתקשרות דישקאל, אורייתא וקודשא בריה הוא — שני אופנים.</p>
<p>For from the perspective of Torah as it descends within <i>hishtalshelus</i> (the chain of spiritual descent), since in <i>hishtalshelus</i> the outer of the higher becomes the inner of the lower —</p>	<p>לשמצד התורה כמו שנמשכה בהשתלשלות, מכיון שהסדר ההשתלשלות הוא שהיצוניות שבקליון נעשה — פנימיות להתחתון</p>
<p>then the manner of connection of Israel with the Torah is that the <i>p'nimiyus</i> (inner) of Israel connects with the <i>chitzoniyus</i> (outer) of Torah.</p>	<p>אופן ההתקשרות דישקאל באורייתא הוא שהפנים (הפנימיות) דישקאל מתקשר בגלוי (חיצוניות) דאורייתא.</p>
<p>And likewise in the connection of Torah with the Holy One, blessed be He — the hidden and inner of Torah is connected to the outer of the Holy One, blessed be He.</p>	<p>וכמו כן הוא בהתקשרות דאורייתא בקודשא בריה הוא, שהפנים והפנימיות דאורייתא מתקשר בגלוי דקודשא בריה הוא.</p>
<p>In this arrangement, the connection of the revealed aspect of Israel with the hidden of the Divine happens through several intermediaries: the hidden aspect of Israel, the revealed and hidden dimensions of Torah, and the revealed aspect of the Divine.</p>	<p>ובאופן זה — ההתקשרות של גלוי דישקאל עם סתים דקודשא בריה הוא — היא על ידי כמה ממוצעים (סתים דישקאל, גלוי ואורייתא, סתים דאורייתא, וגלוי דקודשא בריה הוא).</p>
<p>But from the perspective of the <i>essence</i> of Torah, as it is above <i>hishtalshelus</i>, the connection of Israel with the Holy One, blessed be He, is such that even the revealed part of Israel connects with the <i>p'nimiyus</i> of the Divine — without any intermediaries.</p>	<p>אבל מצד עצם התורה, כמו שהיא למעלה מהשתלשלות — ההתקשרות דישקאל בקודשא בריה הוא היא שגם הגלוי דישקאל מתקשר בהפנים דקודשא בריה הוא — בלי ממוצעים.</p>
<p>And even when one learns the revealed part of Torah with his own understanding and comprehension, he is connected (even the revealed part of his soul, through his comprehension) also to the hidden of Torah — and through it, to the hidden of the Divine.</p>	<p>וגם כשלומד גלוי דתורה בהבנה והשגה שלו — הוא מקושר (גם הגלוי דנשמתו, עד להבנה והשגה שלו) — גם עם סתים דאורייתא, ועל ידה — עם סתים דקודשא בריה הוא.</p>
<p>And it may be said that the <i>hiskashrus</i> (bonding) of Israel and the Torah — which is from the level of Torah as it descends within <i>hishtalshelus</i> — is included in the category of <i>deveikus</i>, which is in externality.</p>	<p>ויש לומר, שההתקשרות דישקאל באורייתא — שמצד דרגת התורה כמו שנמשכה בהשתלשלות — נכללת בענין הדביקות שהיא בחיצוניות.</p>

The Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד. שבת פְּרִשַׁת אֶמּוֹר, י"ט אִיָּר, ה'תשל"ד

With the help of Heaven. Shabbat, Parshat Emor, the 19th of Iyar, 5734/1974

For the <i>hiskashrus</i> of Israel with the Torah (from this level) is in the external aspect (the revealed level) of Torah —	כִּי הֵהֱתַקְשְׁרוּת דִּישְׂרָאֵל בְּאוֹרֵייתָא (שְׁמַצַּד דְּרָגָא זו) הִיא בְּהַחֲצוּנֵייתָא (גְּלִיא) דְּאוֹרֵייתָא
and more than this: even the <i>pnimiyus</i> (inner aspect) at this level — as it has descended within <i>hishtalshelus</i> to serve as an intermediary —	וַיִּתְיַרְה מִן דִּין: גַּם הַפְּנִימִיּוּת שְׁבִבְחִינָה זו — הִיא כְּמוֹ שְׂנַמְשֻׁכָּה בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת לְהִיּוֹת מְמוּצָע
And the phrase “ <i>t’las kishrin inun miskashran da b’da</i> ” (three bonds are bound one to the other) refers (primarily) to the <i>hiskashrus</i> stemming from the <i>essence</i> of Torah, which is above <i>hishtalshelus</i> .	וְהַלְשׁוֹן "תְּלַת קִשְׁרִין אֵינּוֹן מִתְקַשְׁרֵן דָּא בְּדָא" — הוּא (בְּעֵיקָר) בְּהַהֲתַקְשְׁרוּת שְׁמַצַּד עֲצָם הַתּוֹרָה שְׁלִמְעָלָה מִהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת
For this <i>hiskashrus</i> is in the <i>hidden</i> of the Torah and in the <i>hidden</i> of the Holy One, blessed be He — inner dimension.	דְּהַהֲתַקְשְׁרוּת זו — הִיא בְּסֻתֵּימ דְּאוֹרֵייתָא וּבְסֻתֵּימ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא — פְּנִימִיּוּת
(ה)	
And behold, even in the <i>hiskashrus</i> that comes from the essence of Torah, Israel, Torah, and the Holy One, blessed be He, are still like three distinct entities — but they become bound together.	וְהִנֵּה גַם בְּהַהֲתַקְשְׁרוּת שְׁמַצַּד עֲצָם הַתּוֹרָה, יִשְׂרָאֵל וְאוֹרֵייתָא וְכֵן אוֹרֵייתָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא — הֵם כְּמוֹ שְׁנֵי דְבָרִים, אֲלָא שְׁמִתְקַשְׁרִין זֶה זֶה בְּזֶה
But when we say “Israel, Torah, and the Holy One, blessed be He, are all one,” this refers to a level <i>higher</i> than the <i>hiskashrus</i> from the essence of Torah as it stands above <i>hishtalshelus</i> (the chain of descent).	מֵה שְׂאִין כֵּן זֶה שׁ"י יִשְׂרָאֵל, אוֹרֵייתָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כּוֹלָא חַד" — הוּא לְמַעְלָה מִהַהֲתַקְשְׁרוּת דִּישְׂרָאֵל, אוֹרֵייתָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּמוֹ שֶׁהִיא מַצַּד עֲצָם הַתּוֹרָה שְׁלִמְעָלָה מִהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת
And this can be understood by first analyzing the precise wording of the phrase: “Three bonds are bound one to the other.”	וַיּוֹבֵן זֶה בְּהַקְדָּמִים הַדְּיוּק בְּמַה שְׂאֵמְרוּ: "תְּלַת קִשְׁרִין, "אֵינּוֹן מִתְקַשְׁרֵן דָּא בְּדָא
For seemingly, there are only <i>two</i> bonds: that Israel is bound to Torah, and Torah is bound to the Holy One, blessed be He.	דְּלְכַאוּרָה — יִשְׁנֵם רַק ב' קִשְׁרִין: שִׁישְׂרָאֵל מִתְקַשְׁרִין בְּאוֹרֵייתָא, וְאוֹרֵייתָא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
One of the explanations is that the third bond is the direct bond between Israel and the Holy One, blessed be He — not through the intermediary of Torah.	וְאַחַד הַבִּיאוּרִים בְּזֶה — דְּהַקִּשְׁרַת הַשְּׁלִישִׁי הוּא: הַקִּשְׁרַת דִּישְׂרָאֵל וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא — שְׁלֵא עַל יְדֵי אֲמֻצָּעוֹת הַתּוֹרָה
To the extent that the root of Israel is in the Essence — which is <i>higher</i> ⁽⁵⁰⁾ than the root of Torah.	מַעַד שֶׁהַשְּׂרֵשׁ דִּישְׂרָאֵל הוּא בְּעֻצְמוֹת — שְׁלִמְעָלָה ⁵⁰ מִהַשְּׂרֵשׁ דְּתּוֹרָה
And the order of these three bonds is like a circle, which has no beginning or end.	וְהַסֵּדֵר דְּג' קִשְׁרִים אֵלּוּ — הֵם כְּמוֹ טַבַּעַת (עֵיגוּל) שְׂאִין בּוֹ רֵאשׁ וְסוֹף
At first, Israel binds to Torah, and Torah to the Holy One, blessed be He — and afterward, the bond of the Holy One, blessed be He, to Israel.	שְׁבִתְחִלָּה — יִשְׂרָאֵל מִתְקַשְׁרִין בְּאוֹרֵייתָא, וְאוֹרֵייתָא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלְאַחֲרַי זֶה — הַקִּשְׁרַת דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְיִשְׂרָאֵל

The Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד. שבת פְּרִשַׁת אֶמּוֹר, י"ט אִיָּיר, ה'תשל"ד

With the help of Heaven. Shabbat, Parshat Emor, the 19th of Iyar, 5734/1974

<p>That is — one can say: after Israel connects to Torah, and through it to the Holy One, blessed be He, it is then revealed that the root of Israel is higher than the root in Torah.</p>	<p>דַּיֵּשׁ לוֹמֵר: שְׁלֹא חָרִי שִׁישְׁרָאֵל מִתְקַשְׁרִין בְּאוֹרֵי יִתְא, וְעַל יְדֵהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא — מִתְגַּלֶּה הַשְּׂרָשׁ דִּישְׁרָאֵל וְשִׁלְמַעְלָה מִהַשְּׂרָשׁ בְּתוֹרָה — הַקָּשֶׁר דִּישְׁרָאֵל וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.</p>
<p>And once that bond (between Israel and the Holy One, blessed be He) is made, then it is initially the bond of Israel with the Holy One, blessed be He —</p>	<p>וְלֹא חָרִי שֶׁנַּעֲשֶׂה קָשֶׁר זֶה (דִּישְׁרָאֵל וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא), אֲזַי בְּתַחֲלָה הוּא הַקָּשֶׁר דִּישְׁרָאֵל וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא</p>
<p>and after the root of Israel is revealed in the Divine Essence, they draw that also into the Torah —</p>	<p>וְלֹא חָרִי שֶׁנִּתְגַּלֶּה הַשְּׂרָשׁ דִּישְׁרָאֵל בְּעֶצְמוֹתוֹ וְתִבְרָךְ — הֵם מִמְּשִׁיכִים זֶה גַם בְּתוֹרָה</p>
<p>similar to what is said about King David, who connected the Torah above with the Holy One, blessed be He.</p>	<p>עַל דָּרָךְ: "יְדוּד הָיָה מִחִבֵּר תּוֹרָה שְׁלֹמַעְלָה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא"</p>
<p>For aside from the fact that Torah is the wisdom of the Holy One, blessed be He — and wisdom is incomparably lower than the Essence of the Infinite Light —</p>	<p>דְּנוֹסָף לְזֶה שֶׁהַתּוֹרָה הִיא חֻכְמָתוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא — דְּהַחֻכְמָה הִיא בְּאִין עָרוּךְ לְגַבֵּי עֲצָמוֹת אוֹר אֵין אֵין סוּף</p>
<p>and Israel draws down into it the Essence of the Infinite Light —</p>	<p>— וְיִשְׂרָאֵל מִמְּשִׁיכִים בָּהּ עֲצָמוֹת אוֹר אֵין סוּף</p>
<p>thus, since even in the root of Torah and Israel as they are in the Essence, the root of Israel is higher than that of Torah —</p>	<p>הִנֵּה, כִּינּוּן שְׁגָם בְּהַשְּׂרָשׁ דְּתוֹרָה וְיִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁהֵם בְּעֶצְמוֹת — הַשְּׂרָשׁ דִּישְׁרָאֵל הוּא לְמַעְלָה מִהַשְּׂרָשׁ דְּתוֹרָה</p>
<p>therefore, through the Torah engagement of Israel, they draw down the actual Divine Essence into Torah.</p>	<p>לְכּוֹן, עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה דִּישְׁרָאֵל — נִמְשָׁךְ בָּהּ מִהַעֲצָמוֹת מִמְּשׁ</p>
<p>And based on all of this, one can say that the statement “Israel, Torah, and the Holy One, blessed be He, are all one” (<i>not only that they are bound to one another, but that they are literally one</i>) — this is primarily in relation to Israel.</p>	<p>וְעַל כֵּן זֶה יֵשׁ לוֹמֵר, דְּזֶה שׁ"יִשְׂרָאֵל, אוֹרֵי יִתְא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כּוֹלָא חֵד" (דְּלֹא רַק שֶׁהֵם מְקוּשְׁרִים זֶה בְּזֶה, אֲלֵא שֶׁהֵם חֵד מִמְּשׁ) — הוּא (בְּעִיקָר) בְּיִשְׂרָאֵל</p>
<p>Because regarding Torah — since Torah exists for the sake of Israel ("Speak to the children of Israel," "Command the children of Israel") — it is like an intermediary entity.</p>	<p>דְּבִנְיָגַע לְתוֹרָה: מִכֵּינּוּן שֶׁהַתּוֹרָה הִיא בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל — ("דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", "צוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל")</p>
<p>It is a separate entity, though attached and connected with the Holy One, blessed be He.</p>	<p>הֵינּוּ שֶׁהִיא דּוּגְמַת אֲמֻצְעִי: הִיא כְּמוֹ מְצִיאוֹת דְּבָר שֶׁמִּתְבָּר וּמְקוּשָׁר עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא</p>
<p>This is not the case with Israel, who are rooted in the very Essence itself.</p>	<p>מֵה שְׂאִין כֵּן יִשְׂרָאֵל — שֶׁהֵם מוֹשְׁרָשִׁים בְּהַעֲצָמוֹת מִמְּשׁ</p>
<p>And that Israel is rooted in the Essence doesn't mean they are merely <i>connected</i> to it — Heaven forbid — but rather that the root of Israel is one with the Essence.</p>	<p>זֶה שֶׁיִּשְׂרָאֵל מוֹשְׁרָשִׁים בְּהַעֲצָמוֹת — אֵין זֶה שֶׁמוֹשְׁרָשׁ בּוֹ עֲנִין אַחֵר חֵס וְשִׁלּוּם, אֲלֵא שֶׁזֶה (הַשְּׂרָשׁ דִּישְׁרָאֵל) חֵד עִם הַעֲצָמוֹת</p>

The Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד. שבת פְּרִשַׁת אֶמּוֹר, י"ט אִיָּר, ה'תשל"ד

With the help of Heaven. Shabbat, Parshat Emor, the 19th of Iyar, 5734/1974

<p>And through Israel drawing down the Essence into Torah, Torah itself becomes one with the Essence —</p>	<p>וְעַל יְדֵי שְׂיִשְׂרָאֵל מְמַשִּׁיכִים הַעֲצָמוֹת בַּתּוֹרָה — נַעֲשִׂיתָ, גַּם הַתּוֹרָה חֵד עִם הַעֲצָמוֹת</p>
<p>— [thus] Israel, Torah, and the Holy One, blessed be He, are all one — truly one.</p>	<p>יִשְׂרָאֵל, אֲוִרְיָתָא וּקְוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כּוֹלָא חֵד — חֵד מִמֶּנָּשׁ.</p>
<p>(ו)</p>	
<p>And based on all of the above, we can now explain the two aspects in Rabbi Shimon bar Yochai: “In one bond I was bound,” and “In Him I am united.” These reflect two modalities in his Torah learning (since the essence of Rashbi was: <i>Toraso umano</i> — Torah as his exclusive occupation).</p>	<p>וְעַל פִּי כָּל הַנֶּחַ"ל יֵשׁ לְבָאֵר, הַשְּׁנִי הַעֲנִינִים שֶׁבְּרִשְׁב"י — "בְּחֵד קְטִירָא אֶתְקַטְרְנָא" ו"בִּיה אֶחֱידָא" — הֵם שְׁנֵי אֲוִפְנִים בְּלִימוּד הַתּוֹרָה שְׁלוֹ (עִיקָר עֲנִינֵי דְרִשְׁב"י: (תּוֹרָתוֹ אֲוִמְנָתוֹ).</p>
<p>This can be understood based on the known idea⁽⁵⁴⁾ that even through learning <i>nigleh</i> (the revealed part of Torah), Israel becomes connected with the Essence of Torah and with the Essence of Hashem (as explained earlier in section 7) — but this remains hidden.</p>	<p>וַיּוֹבֵן עַל פִּי הַגְּדוּעֵי⁵⁴: דְּזֶה שְׁגָם עַל יְדֵי לִימוּד נִגְלָה דְּתּוֹרָה, נַעֲשֶׂה הַהֶתְקַשְׁרוֹת דְּיִשְׂרָאֵל בְּהַעֲצָמוֹת דְּתּוֹרָה וּדְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (כַּנֶּחַ"ל סְעִירָה ד) — הוּא בְּהַעֲלָם.</p>
<p>But the revelation of the Essence (of Torah and Hashem) comes through study of the inner dimension of Torah.</p>	<p>וְגִילוי הַעֲצָמוֹת (דְּתּוֹרָה וּדְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא) — הוּא בְּהַעֲסֵק דְּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה.</p>
<p>Since Rashbi’s learning was of a kind that even his study of <i>nigleh</i> radiated <i>pnimiyus</i>⁽⁵⁵⁾ —</p>	<p>וַיְכִיּוֹן שֶׁהִלְימוּד דְּרִשְׁב"י הֵיךְ בְּאוֹפֵן שְׁגָם בְּלִימוּד הַנִּגְלָה — שְׁלוֹ הָאִיר הַפְּנִימִיּוֹת⁵⁵</p>
<p>therefore, his <i>hiskashrus</i> to the Essence — of Torah and of Hashem — even in his <i>nigleh</i> study, was revealed.</p>	<p>לְכּוֹן, הַהֶתְקַשְׁרוֹת שְׁלוֹ בְּהַעֲצָמוֹת, וּבְאוֹרְיָתָא וּדְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא — גַּם בְּלִימוּד הַנִּגְלָה שְׁלוֹ — הֵיךְ בְּגִילוי.</p>
<p>This is what he meant by saying: “All the days that I was bound in this world, I was bound in one bond to the Holy One, blessed be He” — that even in his <i>nigleh</i> study, which was most of his learning⁽⁵⁶⁾ —</p>	<p>וְזֶהוּ שְׂאֵמַר: "כָּל יוֹמֵי דְאֶתְקַטְרְנָא בְּהַאי עֲלָמָא, בְּחֵד קְטִירָא אֶתְקַטְרְנָא בִּיה בְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא" — שְׁגָם — (לִימוּד הַנִּגְלָה שְׁלוֹ (שְׁבֻזָּה הֵיךְ רוֹב לִימוּדוֹ⁵⁶</p>
<p>and in all his affairs, which were permeated with Torah (since “<i>Toraso umano</i>”) — it was in a way of <i>hiskashrus</i> that transcends <i>deveikus</i> — “in one bond I was bound.”</p>	<p>וְעַל דְּרָךְ זֶה כָּל עֲנִינֵי, שְׁהִיּוּ חֲדוּרִים בַּתּוֹרָה, מִפְּיֻן [שְׁתּוֹרָתוֹ אֲוִמְנָתוֹ] — הֵיךְ בְּאוֹפֵן דְּהֶתְקַשְׁרוֹת שְׁלִמְעֵלָה מִדְּבִיקוֹת — "בְּחֵד קְטִירָא אֶתְקַטְרְנָא</p>
<p>And more than this: through this, he also reached the third bond, the direct connection between Israel and Hashem as it exists from the perspective of the essence of the soul.</p>	<p>וַיַּתִּירָה מְזוֹ — שְׁעַל יְדֵי זֶה הִגִּיעַ גַּם לְקִשְׁר הַשְּׁלִישִׁי: הַקִּשְׁר דְּיִשְׂרָאֵל וּקְוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא — שְׁמֻצְד עֲצָם הַנְּשָׁמָה, כְּמוֹ שְׁהִיא מְקוּשְׁרֵת עִם הַעֲצָמוֹת</p>

The Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד. שבת פְּרֻשַׁת אֶמּוֹר, י"ט אִיָּר, ה'תשל"ד

With the help of Heaven. Shabbat, Parshat Emor, the 19th of Iyar, 5734/1974

<p>This is the meaning of “<i>in one bond I was bound</i>” — the <i>hiskashrus</i> that stems from the level of <i>yechidah</i>⁽⁵⁷⁾ (essence of the soul), which transcends any duality.</p>	<p>דְּנֵהוּ עֲנִנּוּ "בְּחֵד קְטִירָא אֲתִקְטְרְנָא" — דְּהִתְקַשְּׁרוֹת שְׁמֻצָּד יְחִידָה⁵⁷ (עֶצֶם הַנְּשֻׁמָּה) — הִיא לְמַעְלָה מִהִתְקַלְקוֹת דְּשִׁנֵּי קוּיִן</p>
<p>As explained elsewhere⁽⁵⁸⁾, in the level of <i>yechidah</i>, both modalities are truly one — “<i>one bond</i>.”</p>	<p>וּכְמוֹבּוֹאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר⁵⁸: דְּבִבְחִינַת הַיְחִידָה — שְׁנֵיהֶם "הֵם עֲנִנּוּ אֶחָד — חֵד קְטִירָא</p>
<p>For the connection between Israel and Hashem via Torah — since Torah is like an intermediary and not truly one with the Essence — even when it stems from the essence of Torah, it’s a connection of two bound things, with independent will.</p>	<p>דְּבִהִתְקַשְּׁרָא דְּיִשְׂרָאֵל וּקְוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא שְׁעַל יְדֵי אוֹרֵייתָא — מִכִּינּוּן שֶׁהַתּוֹרָה הִיא כְּמוֹ אֲמָצְעֵי וְאִינָה חֵד מִמֶּשׁ עִם הָעֶצְמוֹת — לְכֹן, גַּם הִתְקַשְּׁרוֹת דְּיִשְׂרָאֵל וּקְוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא שְׁעַל יְדֵי הַתּוֹרָה (גַּם הִתְקַשְּׁרוֹת מֻצָּד עֶצֶם הַתּוֹרָה שְׁלִמְעֵלָה מִהִשְׁתַּלְּשׁוֹת) — הִיא דּוּגְמַת הִתְקַשְּׁרוֹת דְּשִׁנֵּי דְּבָרִים הַמְתַּקְשְׁרִים</p>
<p>It’s a form of <i>hiskashrus</i> that still contains the concept of will (a distinct existence with divided drives).</p>	<p>וּבְמִילָא — הִתְקַשְּׁרוֹת הִיא בְּאוֹפֵן שְׁיֵשׁ לָהּ רְצוֹן (לְאֵלְקוֹת מְצִיאוֹת דְּרְצוֹן, שְׁנִתְקַלַּק לְשִׁנֵּי קוּיִן</p>
<p>But the true meaning of “<i>in one bond I was bound</i>” — one absolute bond — is the direct bond between Israel and Hashem <i>without Torah as an intermediary</i> — because the root of Israel is in the Essence.</p>	<p>וְאִמִּיתִית הָעֲנִנּוּ דְּ"בְּחֵד קְטִירָא אֲתִקְטְרְנָא" — קֶשֶׁר אֶחָד — הוּא בְּקֶשֶׁר דְּיִשְׂרָאֵל וּקְוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא (שְׁלִמְעֵלָה מִהִתְקַשְּׁרָא שְׁלֵהֶם עַל יְדֵי אֲמָצְעוֹת הַתּוֹרָה) — מֻצָּד זֶה שֶׁהִשְׁרֵשׁ דְּיִשְׂרָאֵל הוּא בְּעֶצְמוֹת</p>
<p>And from all of the above, we can say that Rashbi reached the completeness of “in Him I am united” specifically on the day of his passing.</p>	<p>וְעַל פִּי כָּל הַנִּזְכָּר לֹשֶׁר לּוֹמֵר, דְּזֶה שְׁרֵשֵׁב"י הִגִּיעַ לְהַשְׁלִימוֹת דְּ"בִיה אֲחִידָא" — בְּיוֹם הַסְּתַלְקוֹתוֹ דְּוִקָא</p>
<p>Because throughout his life, his essence was Torah study — and therefore, even his <i>hiskashrus</i> at the level of the <i>essence of the soul</i> was felt only as a bond between two entities —</p>	<p>כִּי בְּמִשְׁךָ כָּל יְמֵי חַיָּו — עֵיקַר עֲנִינּוּ הָיָה עֶסֶק הַתּוֹרָה (תּוֹרָתוֹ אוֹמְנָתוֹ) — וְלְכֹן, גַּם בְּהָעֲנִנּוּ "בְּחֵד קְטִירָא אֲתִקְטְרְנָא" (שְׁמֻצָּד עֶצֶם הַנְּשֻׁמָּה) — הָיָה נִרְגָּשׁ עֲנִנּוּ הִתְקַשְּׁרוֹת (כְּדוּגְמַת הִתְקַשְּׁרוֹת דְּשִׁנֵּי דְּבָרִים שְׁמֻצָּדִים)</p>
<p>But on the day of his passing, the light of his soul's essence — “my soul is united in Him” — shone openly and completely.⁽⁵⁹⁾</p>	<p>וּבְיוֹם הַסְּתַלְקוֹתוֹ — הָאִיר אֲצֵלוֹ בְּגִילּוּי (וּבְשְׁלִימוֹת⁵⁹) — הִקְשֵׁר דְּיִשְׂרָאֵל וּקְוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא שְׁמֻצָּד עֶצֶם "הַנְּשֻׁמָּה, "נִשְׁמַתִּי בִּיה אֲחִידָא</p>
<p>(ז)</p>	
<p>And behold, although the level of “<i>In one bond I was bound</i>,” and certainly “<i>In Him I am united</i>,” is extremely lofty — nonetheless, through Rabbi Shimon bar Yochai saying “<i>In one bond I was bound</i>” —</p>	<p>וְהִנֵּה, אַף שְׁזֵה "בְּחֵד קְטִירָא אֲתִקְטְרְנָא", וּכְלִשְׁן הַמְדַרְשׁ: "וּבִיה אֲחִידָא" — הִיא מְדַרְגָּה נְעֻלִית בְּיוֹתֵר — מִכָּל מָקוֹם, עַל יְדֵי שְׁפִתַּח רַבִּי שְׁמוֹעוֹן וְאָמַר "בְּחֵד — 'קְטִירָא אֲתִקְטְרְנָא" כּו</p>

The Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד. שבת פרשת אמור, י"ט אייר, ה'תשל"ד

With the help of Heaven. Shabbat, Parshat Emor, the 19th of Iyar, 5734/1974

(the word <i>patach</i> means that he opened the channel) — he gave the ability to each and every Jew to access some aspect, a glimmer, of this level.	דפירוש "פתח" הוא — שפתח את הצנור — ניתן הכח לכל אחד ואחד מישראל, שיהיה אצלו אפס קצהו ושמץ מנהו ⁶² דענגן זה
That his Torah learning should be such that his soul is bound to Torah with all his inner being —	שלימוד התורה שלו — יהיה באופן שנפשו קשורה, לתורה בכל פנימיותו
and although there are times he must interrupt his Torah study, nevertheless, at the time of learning, the Torah should be his entire existence —	דהגם שיש זמנים שמכרח להפסיק מלימוד התורה — מפל מקום, בעת הלימוד — יהיה זה (לימוד התורה) כל מציאותו
until he becomes <i>one</i> with the Torah and with the Giver of the Torah — literally one.	ועד שיהיה חד עם התורה ועם נותן התורה — חד מממש
And this empowerment is granted especially through the study of the inner dimension of Torah — the teachings of Rabbi Shimon bar Yochai ⁽⁶⁵⁾ —	והנתינת כוח לזה בניתר שאת, היא על ידי לימוד — פנימיות התורה, תורתו של רשב"י ⁶⁵
through which one gains an even greater power to bond and unify with Torah and the Giver of Torah.	שעל ידי זה — יש הכח (עוד יותר) להתקשר ולהתאחד עם התורה ונותן התורה
And through the study and dissemination of Rashbi's Torah, which in our generation has been revealed through the teachings of Chassidus ,	ועל ידי הלימוד וההפצה דתורתו של רשב"י — שבדורותינו אלו נתגלתה בתורת החסידות
we hasten the Redemption —	מקרבם גם את הגאולה
just as Moshiach promised the Baal Shem Tov: "When your wellsprings spread outward, I will come."	ובהבטחת מלך המשיח לבעל שם טוב: "לכש'פוצו" מ'ע'נותיך חוצה — אתי מר דא מלכא משיחא
And as stated in the Zohar ⁽⁶⁷⁾ : "With this book of yours (Rashbi's), they will go out from the exile in mercy."	וכדאי'תא בזהר ⁶⁷ : "דבהאי חבורא דילך (דרשב"י) כו" — יפקיון ביה מן גלותא ברחמים

[NOTE: Summary

This *maamar* explores the profound unity between **Rabbi Shimon bar Yochai (Rashbi)** and **Hashem** through **Torah**. It centers around Rashbi's declaration:

"**בְּחֵד קִטְרָא אֶתְקַטְרַנָּא**" ("In one bond I was bound") and "**בִּיה אֶחִידָא**" ("In Him I am united").

The Rebbe explains two dimensions in Rashbi's connection:

1. "**In one bond I was bound**" reflects a level of *hiskashrus* (connection), which although deep, still implies two entities being joined.
2. "**In Him I am united**" reflects a higher level — *achdus* — absolute oneness, where there is no separation at all between the soul and G-d.

The Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד. שַׁבַּת פְּרִשַׁת אֶמּוֹר, י"ט אֲיָר, ה'תשל"ד

With the help of Heaven. Shabbat, Parshat Emor, the 19th of Iyar, 5734/1974

Rashbi attained both levels through the way he learned Torah. Since **Torah was his exclusive occupation (Toraso Umanuso)**, even his study of the revealed parts of Torah (*nigleh*) was infused with the inner dimension (*pnimiyus*). This allowed him to reach **a revealed and continuous state of union** — both *hiskashrus* and *achdus*.

Crucially, the Rebbe reveals that Rashbi **opened this channel for every Jew**. Through Torah — especially the **inner dimension of Torah as revealed through Chassidus** — every Jew can connect to the Torah and to Hashem in a way that his **soul becomes united** with both.

Even more, this union doesn't remain theoretical: **studying and spreading Rashbi's Torah**, as revealed in **Chassidus, hastens the Redemption**, fulfilling the prophecy that through this "book" (Rashbi's teachings), "**they will go out from exile with mercy**" (Zohar).

– Practical Takeaway

- You don't need to be Rashbi to connect like Rashbi.
- When you study Torah — especially **Pnimiyus haTorah / Chassidus** — with **total immersion**, your **soul bonds with the Torah**, and through it, with Hashem Himself.
- Even if you must interrupt your learning during the day, when you **do** learn, strive to make it your **whole being**.
- When we teach and spread the **inner teachings of Torah**, we are not only changing ourselves — we are **bringing the Redemption closer**.

– Chassidic Story of the Lubavitcher Rebbe

In 1957, on Lag BaOmer, the Lubavitcher Rebbe stood for hours at the annual Lag BaOmer children's parade outside 770. Despite recovering from a recent heart episode, the Rebbe insisted on addressing the children personally. A chassid gently tried to convince the Rebbe to rest. The Rebbe replied:

"When it comes to the children of Rabbi Shimon bar Yochai — how can I rest?"

During the speech, the Rebbe stressed that **every Jewish child is a spark of Rashbi**, and that even young boys and girls have the power to **reveal the light of Torah** and hasten the coming of Moshiach.

That Lag BaOmer, the Rebbe initiated a massive effort to **publicize the study of Pnimiyus haTorah** and spread Chassidus "chutzah" — to the farthest corners of the world — in direct fulfillment of the Baal Shem Tov's instruction:

"When your wellsprings spread outward, Moshiach will come."

The Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד. שַׁבַּת פְּרָשַׁת אֶמּוֹר, י"ט אִיָּר, ה'תשל"ד

With the help of Heaven. Shabbat, Parshat Emor, the 19th of Iyar, 5734/1974

 Source: Sichas Lag BaOmer 5717; Reshimos; Otzar HaNiggunim; Yemei Melech vol. 3

END NOTE]